

تقسی

مدیریت بانکداری و بیمه

استاد کوروش بی نیازی

دانشکده فنی و حرفه ای میرزا کوچک

مقدمه

پنی ۳۷ ساله یک فرد مجرد است که به عنوان یک آرایشگر استخدام شده است. او به تازگی سردرد های شدیدی را تجربه کرده و بینایی خود را از دست داده است. آزمایش پزشکی وی یک تومور مغزی بزرگ را نشان داد که نیاز به جراحی فوری داشت. دستمزد جراحی، هزینه های بیمارستان و دیگر هزینه ها بالغ بر ۱۰۰۰۰۰ دلار شد. به علاوه، او حدود یکسال نتوانست کار بکند. مانند بسیاری از مشاغل کوچک، پنی نیز هیچ بیمه درمانی یا بیمه بیکاری نداشت. او به علت نداشتن بیمه، عدم اطمینان مالی بزرگی را تجربه و در نهایت اعلان ورشکستگی کرد.

جراحی پیش بینی نشده پنی نشان می دهد که بیماری می تواند مشکلات مالی جدی را به وجود بیاورد. در فصل دوم، سایر ریسک های اساسی که می تواند باعث عدم اطمینان مالی شود، توضیح داده شد. برای بسیاری از مردم، بیمه یک روش بسیار مهم مدیریت ریسک است. نتیجه آنکه باید درک کنید بیمه چگونه عمل می کند. این فصل ویژگی های اساسی بیمه، شرایط ریسک های قابل بیمه، رشته های اصلی آن و هزینه ها و منافع اجتماعی اش را مورد بحث قرار می دهد.

تعریف بیمه

تعریف واحدی از بیمه وجود ندارد. بیمه از دیدگاه رشته های علمی مختلف از جمله حقوق، اقتصاد، تاریخ، علوم آماری، تئوری ریسک و جامعه شناسی می تواند تعریف گردد. اما در اینجا هریک از تعاریف ممکن را مورد آزمایش و بررسی قرار نمی دهیم، بلکه عناصر مشترکی را که در هر طرح بیمه ای موجود است، مورد بررسی قرار خواهیم داد. البته قبل از پرداختن به آن، یک تعریف کارکردی خوب از بیمه که مشخصه های کلیدی طرح های واقعی آن را شامل گردد بایستی ارائه گردد. کمیسیون واژه گذاری انجمن ریسک و بیمه آمریکا پس از مطالعه دقیق، بیمه را چنین تعریف کرده است: بیمه، ترکیب خسارت های احتمالی به وسیله انتقال بعضی از ریسک ها به بیمه گرانی است که قبول می کنند برخی از خسارت های را جبران یا مزایای دیگری را برای حادثه اتفاق افتاده پرداخت کنند یا خدماتی که مرتبط با ریسک است را ارائه نمایند. البته این تعریف

برای همه پژوهشگران بیمه‌ای مورد قبول نیست و فقط برای تجزیه و تحلیل عناصر مشترک طرح‌های بیمه‌ای واقعی مفید است.

ویژگی‌های اساسی بیمه

بر اساس تعاریف ارائه شده، یک طرح با شکل بیمه‌ای در نوع خود شامل ویژگی‌های زیر است:

۱. ترکیب خسارت‌ها؛

۲. پرداخت خسارت اتفاقی؛

۳. انتقال ریسک؛

۴. جبران غرامت؛

ترکیب خسارت‌ها: ترکیب یا تسهیم خسارت‌ها^۱ در واقع قلب و اساس کار بیمه است. تسهیم عبارت است از تقسیم کردن خسارت‌های تحمیل شده به چند نفر، میان همه اعضای گروه است؛ به طوری که در این فرایند، میانگین خسارت، جایگزین خسارت واقعی گردد. به علاوه ترکیب شامل جمع‌آوری گروه‌هایی با تعداد انبوه بیمه‌گذاران به گونه است که به قانون اعداد بزرگ عمل نماید تا بتوان پیش‌بینی دقیقی از خسارت آینده را فراهم نمود. به صورت ایده‌آل در اینجا باید تعداد وسیعی از افراد مشابه و نه ضرورتاً یکسان از موارد بیمه‌ای وجود داشته باشند که در معرض خطرات مشابهی باشند. بنابراین ترکیب دلالت می‌کند بر ۱-تقسیم خسارت میان همه افراد گروه ۲-پیش‌بینی نسبتاً دقیق خسارت آینده براساس قانون اعداد بزرگ.

در باره مفهوم اول، این مثال ساده را در نظر بگیرید. فرض کنید هزار کشاورز در جنوب شرقی نبراسکا توافق می‌کنند، اگر منزل هریک از آن‌ها دچار آتش‌سوزی شد و خسارت دید یا تخریب گردید، سایر اعضای گروه هزینه واقعی کشاورز زیان دیده را جبران نمایند. همچنین فرض کنید هر خانه ۲۰۰۰۰۰ دلار ارزش داشته باشد و به طور متوسط یک خانه در سال دچار

^۱ در واقع ترکیب و تسهیم دو روی یک سکه‌اند. ترکیب به معنی گردآوری و تجمع عده‌ای از افراد با موارد در معرض خطر است که خطرات مشابه و قابل بیمه‌ای دارند تا به کمک این مجموعه بتوانیم پیش‌بینی دقیق از خسارت احتمالی آینده به‌دست بیاوریم و با دریافت حق‌بیمه مناسب از کلیه اعضا در صورت بروز خسارت برای هر یک از موارد نسبت به جبران آن اقدام نماییم. تسهیم خسارت یعنی خسارت احتمالی که در آینده برای برخی از اعضا اتفاق افتاده و تحمل آن برای او به تنهایی دشوار می‌باشد، با کمک بیمه میان کلیه اعضای گروه تقسیم و به آسانی جبران گردد.

آتش سوزی شود. البته با تقسیم خسارت می توان آن را در بین اعضای گروه تقسیم کرد و اگر یک کشاورز خسارت کلی دید، حداکثر سهمی که یک کشاورز باید پرداخت کند تنها ۲۰۰ دلار خواهد بود؛ یعنی (۲۰۰۰۰۰/۱۰۰۰).

علاوه بر این، با ترکیبی تجارب خسارتی تعداد زیادی از موارد بیمه، بیمه گر ممکن است بتواند خسارت های آینده را با دقت بیشتری پیش بینی کند. از دید بیمه گر، اگر خسارت های آینده قابل پیش بینی باشند، ریسک واقعی کاهش می یابد. بنابراین، یکی دیگر از ویژگی هایی که اغلب در بسیاری از رشته های بیمه ای به دست می آید، کاهش ریسک بر اساس قانون اعداد بزرگ است.

قانون اعداد بزرگ بیان می کند هرچه تعداد موارد بیمه ای بیشتر باشد، نتایج واقعی بیشتر به نتایج احتمالی که از یک جامعه نامحدود انتظار می رود، نزدیک می شود. برای مثال، اگر یک سکه سالم را به هوا پرتاب کنید، احتمال مقدماتی آوردن شیر (۱/۲) یا ۰/۵ است و اگر ۱۰ بار سکه را بالا بیندازید، ممکن است ۸ بار شیر بیاورید. در این صورت، گرچه احتمال آوردن شیر ۰/۸ است، ولی احتمال واقعی هنوز ۰/۵ خواهد بود. بنابراین، چنانکه تعداد دفعات پرتاب تصادفی افزایش یابد، نتایج واقعی به نتایج مورد انتظار نزدیک می شود. یک نمونه علمی تجربی از کاربرد قانون اعداد بزرگ پیش بینی اداره رفاه ملی در مورد تعداد مرگ های ناشی از حوادث وسایل نقلیه موتوری در طول یک تعطیلات آخر هفته معین می باشد. از آنجایی که میلیون ها وسیله نقلیه در جاده می باشند، اداره رفاه ملی قادر بوده با دقت قابل قبولی تعداد رانندگانی که در طول یک تعطیلات آخر هفته خاص در چهارم جولای مرده اند را پیش بینی کند. برای مثال، فرض کنید که انتظار داشته باشیم بین ۷۰۰ تا ۵۰۰ راننده در طول تعطیلات آخر هفته ۴ جولای فوت کنند. گرچه مشخصات فردی رانندگان را نمی توان مشخص کرد، ولی به طور کلی تعداد واقعی مردگان برای گروه رانندگان با تفاوت اندکی قابل تشخیص است. البته برای اکثر رشته های بیمه، کارشناس آمار بیمه احتمال واقعی و شدت خسارت را نمی داند. بنابراین، تخمین میانگین شدت تواتر خسارت باید براساس تجارب خسارت قبلی باشد. اگر تعداد زیادری از موارد در معرض خسارت وجود داشته باشد، تجربه خسارت واقعی گذشته می تواند به عنوان تقریب خوبی از خسارت آینده باشد.

چنان که در فصل اول ملاحظه گردید، ریسک عینی به اندازه عکس ریشه دوم تعداد موارد مورد مشاهده تغییر می کند ($1/\sqrt{n}$). هرچه تعداد موارد مورد مشاهده افزایش یابد، اختلاف

خسارت واقعی از خسارت مورد انتظار کاهش می‌یابد. بنابراین، هرچه تعداد موارد بیمه افزایش یابد، بیمه‌گر خسارت آینده را با درجه دقت بیشتری می‌تواند پیش‌بینی کند. این مفهوم برای بیمه‌گر بسیار حائز اهمیت است، زیرا یک بیمه‌گر باید حق بیمه‌ای متناسب برای پرداخت همه خسارت‌ها در طول مدت بیمه اندوخته باشد. هرچه درجه ریسک واقعی (عینی) پایین‌تر باشد، اطمینان بیشتری هست که حق بیمه‌های دریافتی برای پرداخت تعهدات و هزینه‌ها و مقداری خالص به عنوان سود کفایت نماید.

پرداخت خسارت‌های اتفاقی: دومین ویژگی بیمه پرداخت خسارت‌های اتفاقی است. خسارت‌های اتفاقی آن است که از قبل تعیین نگردیده و پیش‌بینی نشده باشد و به صورت شانسی به وجود آید. به عبارت دیگر، بایستی خسارت بر حسب حادثه به وجود بیاید. قانون اعداد بزرگ هم بر این فرض بنا گردیده که خسارت‌ها اتفاقی هستند و به صورت تصادفی رخ می‌دهند. برای مثال، یک شخص ممکن است بر روی پیاده رو برقی سر بخورد و پایش بشکند. به هر حال، خسارت باید اتفاقی باشد و بیمه‌نامه‌ها خسارت‌های عمدی را پوشش نمی‌دهند. انتقال ریسک: یکی دیگر از عناصر ضروری بیمه، انتقال ریسک است. به استثنای خود بیمه‌گری، طرح‌های بیمه واقعی اغلب شامل انتقال ریسک‌اند. انتقال ریسک یعنی آنکه یک ریسک خالص از فرد بیمه‌شده به بیمه‌گر که برای پرداخت خسارت از موقعیت مالی قوی‌تری نسبت به بیمه‌شده برخوردار است منتقل می‌گردد. از نظر افراد، ریسک‌های حقیقی که به بیمه‌گر منتقل می‌شوند شامل ریسک مرگ زودرس، بیماری، ناتوانی، تخریب و سرقت اموال و طرح دعوای مسئولیت انفرادی است.

جبران غرامت: آخرین ویژگی بیمه جبران غرامت برای خسارت است. جبران غرامت یعنی آنکه بیمه‌شده از لحاظ مالی تقریباً به موقعیت مالی قبل از حادثه برگردانده شود. یعنی اگر منزلتان در نتیجه آتش سوزی سوخت، بیمه‌نامه آتش سوزی خسارت رخ داده را جبران می‌کند و شما را به موقعیت قبل از حادثه بر می‌گرداند. اگر به علت بی‌مبالاتی در رانندگی مورد دادخواست قرار بگیرید، بیمه‌نامه مسئولیت اتومبیل‌تان مخارجی را که به طور قانونی متعهد به پرداخت آن هستید، پرداخت خواهد نمود. همین طور اگر دچار ازکار افتادگی جدی شدید، بیمه‌نامه ازکارافتادگی در نهایت بخشی از دستمزد ازدست‌رفته را جبران خواهد کرد.

شرایط یک ریسک قابل بیمه

بیمه‌گران معمولاً به طور طبیعی فقط ریسک‌های خالص را بیمه می‌کنند. البته همه ریسک‌های خالص نیز قابل بیمه نیستند. قبل از اینکه یک ریسک خالص بتواند به طور فردی بیمه شود، شرایط خاصی باید فراهم گردد. از دیدگاه بیمه‌گر، شرایط ایده‌آل برای یک ریسک قابل بیمه ۶ مورد است:

۱. باید تعداد زیادی از موارد در معرض خطر وجود داشته باشد.
۲. خسارت باید اتفاقی و غیرعمدی باشد.
۳. خسارت باید قابلاً تعیین و اندازه‌گیری باشد.
۴. خسارت نباید فاجعه‌آمیز باشد.
۵. احتمال وقوع خسارت باید قابل محاسبه باشد.
۶. وصول حق بیمه باید از لحاظ اقتصادی امکان‌پذیر باشد.

تعداد زیاد موارد در معرض خسارت: اولین شرط یک ریسک قابل بیمه، تعداد زیاد موارد در معرض خطر است. به طور ایده‌آل باید گروه وسیعی از موارد در معرض خسارت تقریباً مشابه و نه ضرورتاً یکسان وجود داشته باشد که در معرض خطر یا مجموعه‌ای از خطرات مشابه باشند. برای مثال، می‌توان تعداد زیادی از منازل مسکونی در یک شهر را باهم در یک گروه بیمه برای بیمه اموال مسکونی قرار داد. اولین هدف این شرط آن است که بیمه‌گر را قادر سازد خسارت را بر اساس قانون اعداد بزرگ پیش‌بینی کند. اطلاعات مربوط به خسارت را می‌توان در طول زمان جمع‌آوری و خسارت‌های گروه را به طور کلی، با کمی دقت پیش‌بینی کرد. سپس هزینه‌های خسارت را می‌توان میان همه بیمه‌شدگان آن گروه بیمه‌ای تقسیم نمود.

خسارت اتفاقی و غیرعمدی: دومین شرط آن است که خسارت اتفاقی و غیرعمدی باشد. به طور ایده‌آل، خسارت باید شانسی و خارج از کنترل بیمه‌شده باشد. بنابراین، اگر فردی با آگاهی قبلی باعث خسارتی شود، نباید غرامت او را جبران کرد. تحقق شرایط یک خسارت اتفاقی و غیرعمدی به دو دلیل ضرورت دارد: اول آنکه اگر خسارت عمدی پرداخت گردد، خطر اخلاقی به طور قابل توجهی افزایش خواهد یافت و در نتیجه، حق بیمه افزایش می‌یابد. افزایش اسای در حق بیمه باعث خواهد شد تعداد افرادی که بیمه می‌شوند، کاهش یابد و بیمه‌گران موارد در معرض خطر کمتری را برای پیش‌بینی خسارت آینده در اختیار داشته باشند.

دوم آنکه خسارت باید اتفاقی باشد، زیرا قانون اعداد بزرگ بر اساس روی دادن حوادث اتفاقی است. خسارت آگاهانه خسارت اتفاقی نیست؛ چراکه بیمه‌گذار می‌داند که چه موقع خسارت اتفاق خواهد افتاد. بنابراین، پیش‌بینی تجاوب آئینده اگر بر اساس تعداد زیادی از خسارت‌های عمدی که به صورت غیرتصادفی اتفاق می‌افتند صورت گیرد، ممکن است تا حد زیادی نادرست باشد.

خسارت قابل تعیین و اندازه‌گیری: سومین شرط آن است که خسارت باید هم قابل تعیین باشد و هم قابل اندازه‌گیری. این بدان معنی است که خسارت باید به یک عامل و زمان و مکان و میزان مشخص محدود باشد. بیمه‌عمر در اکثر موارد این شرط را به آسانی تأمین می‌کند. در اکثر موارد علت و زمان مرگ را، به ندرت می‌توان مشخص کرد و اگر شخص بیمه شود، مبلغ اظهار شده بیمه‌نامه عمر همان مقداری است که پرداخت می‌شود. البته بعضی از خسارت‌ها به دشواری قابل تعیین و اندازه‌گیری هستند. برای مثال، طبق بیمه‌نامه از کارافتادگی، بیمه‌گر قول می‌دهد که اگر شرایط قید شده در بیمه‌نامه محقق گردد، مزایای ماهانه را به شخص از کار افتاده پرداخت کند. برخی از افراد ممکن است طبق دعاوی ساختگی به طور آگاهانه، مریضی یا جراحاتی را وانمود کنند تا از بیمه‌گر پول دریافت نمایند. حتی اگر دعوی قانونی باشد، بیمه‌گر باید هنوز اثبات کند که آیا شرایط از کارافتادگی مندرج در بیمه‌نامه تحقق یافته است. بیماری و از کارافتادگی امری کاملاً فردی و شخصی است و یک حادثه مشابه می‌تواند دو فرد را به طور کاملاً متفاوتی تحت تأثیر قرار دهد. به مثل دو حسابدار که تحت قراردادهای بیمه از کارافتادگی متفاوتی می‌باشند، ممکن است در یک حادثه اتومبیل رانی مجروح و هر دو به طور کامل به عنوان از کار افتاده تلقی شوند. البته یکی از آنها ممکن است اراده قوی تری داشته و برای برگشتن به کار مصمم تر باشد. اگر آن حسابدار مورد توان بخشی قرار گیرد و به سر کار برگردد، مستر می‌از کارافتادگی او پایان خواهد یافت. در ضمن حسابدار دیگر می‌تواند وضعیت یاد شده را ادامه دهد تا از مزایای از کارافتادگی مطابق شرایط بیمه‌نامه استفاده کند.

خلاصه آنکه خیلی دشوار است تعیین کنیم چه موقع کسی واقعاً از کار افتاده است. البته به طور ایده‌آل، باید همه خسارت‌ها هم قابل تعیین و هم قابل اندازه‌گیری باشند. هدف اصلی این شرط آن است که بیمه‌گر را قادر به تعیین این نکته سازد که آیا خسارت طبق این بیمه‌نامه پوشش داده شده است و اگر پوشش داده چقدر بایستی پرداخت گردد. مثال، فردی یک کت خردار بسیار گران‌قیمت دارد که تحت پوشش یک بیمه‌نامه آتش‌سوزی منازل است. اگر دزدی وارد منزل شود و کت او را سرقت کند یا در نتیجه تغییر محل نگهداری و بسته بسته بندی توسط

همسر آن فرد در انباری منزل قرار گیرد و فراموش شود که کجست گذاشته شده است، این امر منجر به بحث و اختلاف زیادی بین بیمه‌گذار و بیمه‌گر خواهد شد؛ زیرا خسارت در حالت اولی پوشش داده می‌شود، ولی در دومی تحت پوشش قرار نمی‌گیرد.

خسارت غیرفاجعه‌آمیز: چهارمین شرط آن است که خسارت به‌طور ایده‌آل نباید فاجعه‌آمیز باشد. این بدان معنی است که بخش بزرگی از واحدهای در معرض خطر نباید به‌طور همزمان دچار خسارت شوند. چنانکه قبلاً گفتیم، ترکیب، اساس بیمه است. اگر بخش غالب یا همه واحدهای در معرض خطر که در یک ردیف دسته‌بندی شده‌اند، به‌طور همزمان دچار خسارت شوند، در آن صورت تکنیک ترکیب‌سازی از بین می‌رود و کارایی خود را از دست می‌دهد و حق بیمه بایستی افزایش یابد تا سطوح پوشش را بهبود بخشد، وگرنه روش بیمه کردن دیگر به عنوان راهکاری که به وسیله آن خسارت‌های تعداد اندکی از موارد بیمه به همه افراد گروه تقسیم می‌شود قابل تکیه نخواهد بود. بیمه‌گران به‌طور ایده‌آل می‌خواهند که از همه‌ی خسارت‌های فاجعه‌آمیز اجتناب کنند. البته در دنیای واقعی این غیرممکن است؛ چرا که به‌طور دوره‌ای خسارت‌های فاجعه‌آمیز ناشی از سیل، توفان، ترنادو، زمین‌لرزه، آتش‌سوزی جنگل‌ها و سایر عوارض طبیعی به وجود می‌آید.

چند روش برای پاسخگویی به خسارت فاجعه‌آمیز وجود دارد. اول، بیمه اتکایی که توسط شرکت‌های بیمه‌ای که جبران غرامت خسارت‌های فاجعه‌آمیز را به عهده گرفته‌اند، می‌تواند انجام شود. بیمه اتکایی در واقع انتقال بخشی یا همه تعهدات یک بیمه‌نامه توسط یک بیمه‌گر به دیگری است. بنابراین، بیمه‌گر اتکایی برای پرداخت سهم خود از خسارت مسئول است. دوم، بیمه‌گران می‌توانند به وسیله توزیع جغرافیایی، پوشش‌های بیمه‌ای خود به مناطق جغرافیایی وسیع‌تر، از تجمع ریسک اجتناب کنند. تمرکز موارد در معرض خسارت در یک ناحیه جغرافیایی که در معرض سیل، زلزله، توفان یا دیگر عوارض طبیعی‌اند، می‌تواند منجر به خسارت‌های فاجعه‌آمیز دوره‌ای گردد. اگر موارد در معرض خسارت به‌طور جغرافیایی گسترده شود، امکان وقوع خسارات فاجعه‌آمیز کاهش می‌یابد. در نهایت، در حال حاضر ابزارهای مالی نیز برای مقابله با خسارت‌های فاجعه‌آمیز وجود دارد. این ابزارها شامل اوراق قرضه حوادث که برای پرداخت خسارت فاجعه‌آمیز طراحی شده است، می‌شود.

احتمال وقوع خسارت قابل اندازه‌گیری: پنجمین شرط آن است که احتمال وقوع خسارت باید قابل محاسبه و اندازه‌گیری باشد. بیمه‌گر باید قادر باشد متوسط تواتر و شدت خسارت‌های

آتی را با کمی دقت پیش‌بینی کند. این شرط به این دلیل ضروری است که می‌توان با آن حق بیمه مناسب را برای پرداخت همه مطالبات و هزینه‌ها و همچنین عاید شدن سود در طول دوره بیمه محاسبه و دریافت نمود. البته خسارت‌های خاصی به دشواری بیمه می‌شوند، زیرا احتمال وقوع آن‌ها به درستی قابل تخمین نیست و احتمال بالقوه وقوع خسارت فاجعه‌آمیز نیز وجود دارد. برای مثال، سیل، جنگ‌ها و بیکاری ادواری، خارج از روال و قاعده طبیعی اتفاق می‌افتد و تخمین میانگین تواتر و شدت خسارت‌های آن‌ها خیلی مشکل است. بنابراین، بدون کمک دولت‌ها بیمه کردن این خسارت‌ها برای بیمه‌گران خصوصی مشکل است.

صرفه اقتصادی حق بیمه: آخرین شرط آن است که حق بیمه باید از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه و امکان‌پذیر باشد، یعنی بیمه‌شده باید بتواند حق بیمه را بپردازد. به علاوه، برای آنکه خرید بیمه‌نامه‌ای برای بیمه‌گذار جالب باشد اصولاً باید حق بیمه پرداختی کمتر از مقدار ارزش بیمه‌نامه یا سرمایه بیمه باشد. برای آنکه یک حق بیمه از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه باشد، بایستی احتمال وقوع خسارت پایین باشد. یک نظریه آن است که اگر احتمال وقوع خسارت بیش از ۴۰ درصد باشد، هزینه بیمه‌نامه از مقداری که بیمه‌گر طبق قرارداد بیمه باید پرداخت کند، تجاوز خواهد کرد. برای مثال، یک بیمه‌گر می‌تواند یک بیمه‌نامه عمر ۱۰۰۰ دلاری برای یک مرد ۹۹ ساله صادر کند، اما خالص حق بیمه تقریباً ۹۸۰ دلار خواهد بود که مقداری نیز بخاطر هزینه‌ها اضافه خواهد شد و در نهایت جمع کل حق بیمه بیشتر از مقدار سرمایه اظهار شده در بیمه‌نامه خواهد بود.

بر اساس شرایطی که قبلاً مطرح شد، اکثر ریسک‌های اشخاص، ریسک‌های اموال و مسئولیت را به طور اختصاصی می‌توان بیمه کرد؛ زیرا شرایط یک ریسک قابل بیمه شدن را عموماً دارند. برعکس، بسیاری از ریسک‌های مالی، ریسک‌های تولید و ریسک‌های سیاسی توسعه بیمه‌گران خصوصی قابل بیمه شدن نیستند. این ریسک‌ها سوداگران‌اند و شرایط یک ریسک قابل بیمه شدن که قبلاً ذکر شد را به راحتی تأمین نمی‌کنند. به علاوه، قدرت بالقوه هر ریسک برای ایجاد خسارت فاجعه‌آمیز بسیار زیاد است. این امر به ویژه در مورد ریسک‌های سیاسی مانند ریسک جنگ واقعیت دارد.

نکته آخر آنکه محاسبه حق بیمه مناسب ممکن است مشکل باشد، چرا که احتمال وقوع این‌گونه خسارت‌ها را نمی‌توان به صورت صحیح تخمین زد. به مثل بیمه‌ای که خرده فروشان را در مقابل خسارت تغییرات در سلیقه مصرف‌کنندگان مانند تغییر مد و الگو حمایت‌کننده معمولاً

وجود ندارد؛ زیرا اطلاعات صحیح در مورد خسارت در دسترس نیست و راه درستی که بتوان حق بیمه را محاسبه نمود، نیز وجود ندارد. حق بیمه‌ای که دریافت می‌شود ممکن است برای پرداخت همه خسارت و پوشش هزینه‌ها کافی نباشد. از آنجایی که بیمه‌گران خصوصی به دنبال سودند، ریسک‌های خاصی را به دلیل امکان وقوع خسارت‌های اساسی به دشواری بیمه می‌کنند.

دو مورد کاربردی از ریسک‌های آتش‌سوزی و بیکاری

اگر شرایط ریسک قابل بیمه‌شدن را در مورد یک ریسک مشخص به کار ببندید، این شرایط را بهتر خواهید فهمید. برای مثال، ریسک آتش‌سوزی در یک آپارتمان را در نظر بگیرید. ایم ریسک را به طور اختصاصی می‌توان بیمه کرد؛ چرا که شرایط یک ریسک قابل بیمه شدن را دارد. (نمایه ۱-۲)

سپس ریسک بیکاری را در نظر بگیرید، که اصولاً در حال حاضر به تنهایی قابل بیمه‌شدن نیست. چگونه یک ریسک بیکاری می‌تواند به خوبی، شرایط ریسک قابل بیمه شدن را داشته باشد؟ چنانکه در نمایه ۲-۲ دیده می‌شود، ریسک بی‌کاری به طور کامل شرایط موردنظر رت تأمین نمی‌کند؛ اولاً پیش‌بینی بیکاری مشکل است؛ چرا که انواع بیکاری و نیروی انسانی وجود دارد. نیروی انسانی حرفه‌ای، ماهر، نیمه ماهر، بدون مهارت، یقه آبی و یقه سفید وجود دارد. از این گذشته ریسک بیکاری با توجه به شغل، سن، جنس، تحصیلات، وضعیت تأهل، شهر، ایالت و همچنین با فراهم بودن برنامه‌های دولت و سیاست‌های اقتصادی که مرتب در نوسان‌اند، به طور معنی‌داری تغییر می‌کند. به علاوه، استمرار بی‌کاری در بین گروه‌های مختلف متفاوت است. همچنین از آنجایی که تعداد زیادی از کارگران ممکن است به طور همزمان بیکار شوند، یک ظرفیت بالقوه خسارت فاجعه‌آمیز وجود دارد و چون انواع مختلف بیکاری به صورت بی‌قاعده‌ای وجود دارد، محاسبه درست احتمال وقوع خسارت بسیار دشوار است.

نمایه ۱-۲ ریسک آتش‌سوزی به عنوان یک ریسک قابل بیمه شدن

آیا ریسک آتش‌سوزی شرایط لازم برای بیمه شدن را دارد؟	
۱-تعداد زیاد موارد در معرفی خطر	بلی، تعداد زیادی از موارد در معرفی خطر وجود دارد.
۲-خسارت اتفاقی و بدون قصد قبلی	بلی، بجزء آتش‌سوزی عمدی اغلب خسارت آتش‌سوزی اتفاقی و غیز ارادی است.
۳-خسارت قابل تعیین و اندازی‌گیری	بلی، اگر عدم توافقی برای مقدار پرداختی وجود دارد، بیمه نامه تسهیلاتی برای حل این گونه تعارضات دارد.
۴-خسارت غیرفاجعه‌آمیز	بلی، گرچه آتش‌سوزی فاجعه‌آمیز اتفاق می افتد، ولی همه موارد در معرض خطر همزمان آتش نمی‌گیرند.
۵-احتمال وقوع خسارت قابل محاسبه	بلی، احتمال وقوع آتش‌سوزی را می‌توان محاسبه کرد و متوسط خسارت را می‌توان از قبل پیش‌بینی و تخمین زد.
۶-اقتصادی بودن حق بیمه	بلی، پرداخت بیمه ۱۰۰ دلاری برای بیمه آتش‌سوزی نسبتاً کم است.

نمایه (۲-۲) ریسک بیکاری به عنوان یک ریسک غیر قابل بیمه شدن

آیا ریسک بیکاری شرایط لازم برای بیمه شدن را دارد؟	
۱- تعداد زیاد موارد در معرفی خطر	نه کاملاً، گرچه تعداد زیادی از کارگران وجود دارند اما پیش‌بینی بیکاری خیلی دشوار است؛ چرا که انواع مختلف بیکار و همچنین نیروی کار وجود دارد.
۲- اتفاقی و غیرارادی بودن خسارت	خیر بسیاری از بیکاری‌ها مربوط به افرادی است که داوطلبانه از کار خارج می‌شوند.
۳- قابل تخمین و اندازی‌گیری بودن	نه کاملاً، سطح بیکاری را می‌توان تعیین کرد اما تعیین میزان خسارت خیلی مشکل است؛ چرا که بعضی از آن‌ها اجباری و بعضی از آن‌ها داوطلبانه است.
۴- غیرفاجعه‌آمیز بودن خسارت	خیر، یک رکود ملی یا محدودیت شرایط تجاری می‌تواند منجر به خسارت فاجعه‌آمیز گردد.
۵- قابل محاسبه بودن احتمال خسارت	خیر، انواع مختلف خسارت معمولاً خیلی نامنظم و بی قاعده است، به طوری که احتمال وقوع خسارت را به نحو صحیح نمی‌توان پیش‌بینی کرد.
۶- اقتصادی بودن حق بیمه	خیر، انتخاب نامناسب، شرایط اخلاقی، ظرفیت و نوع خسارت که فاجعه‌آمیز می‌باشد، آنرا غیرقابل تحمل می‌نماید.

به این دلایل ریسک بیکاری به تنهایی قابل بیمه شدن نیست. اما می‌توان آن را با طرح‌های بیمه تأمین اجتماعی بیمه کرد. طرح‌های بیمه تأمین اجتماع در بخش‌های بعد توضیح داده خواهد شد.

انتخاب نا مناسب و بیمه

وقتی بیمه فروخته می‌شود، بیمه‌گر به اجبار با مسئله انتخاب نامناسب رو به‌رو می‌شود. انتخاب نامناسب عبارت است از تمایل افراد دارای احتمال خطر بالای متوسط برای خریدن بیمه‌نامه با نرخ استاندارد که اگر توسط بیمه‌گر کنترل نشود، نتیجه‌اش سطح خسارت بیش از حد انتظار است. برای مثال، هنگامی که رانندگان پریسک برای خرید بیمه‌نامه اتومبیل به نرخ استاندارد اقدام یا زمانی که اشخاص دارای بیماری جدی مبادرت به خرید بیمه عمر به نرخ استاندارد می‌کنند یا بنگاه‌های تجاری که بارها مورد سرقت یا دزدی شبانه قرار گرفته‌اند. به دنبال بیمه سرقت به نرخ استاندارد هستند، انتخاب نادرست رخ می‌دهد.

اگر متقاضیان بیمه‌ای که احتمال وقوع خسارت برای آن‌ها بیش از حد متوسط است، موفق به اخذ پوشش بیمه‌ای شوند، در این صورت می‌گوییم بیمه‌گر با انتخاب نامناسب رو به‌رو است. گرچه انتخاب نامناسب هرگز کاملاً محدود نمی‌شود، ولی از طریق دقت در پذیرهنویسی بیمه قابل کنترل می‌باشد. پذیرهنویسی عبارت است از فرآیند انتخاب و طبقه‌بندی متقاضیان بیمه، متقاضیانی که مطابق استانداردهای پذیرهنویسان بیمه باشند، به نرخ استاندارد یا نرخ‌های ترجیحی بیمه می‌شوند. اگر استانداردهای موردنظر پذیرهنویسان بیمه تأمین نگردد، بیمه‌نامه صادر نمی‌شود یا یک حق بیمه اضافی دریافت می‌گردد. بیمه‌گران به طور مرتب بیمه را به متقاضیانی می‌فروشند که احتمال وقوع خسارت آن‌ها بیش از متوسط است، اما برخی از آن‌ها مجبور به پرداخت حق بیمه بالاتر می‌شوند. مسئله انتخاب نا مناسب زمانی بروز می‌کند که متقاضیان با احتمال وقوع خسارت بالاتر از متوسط موفق به اخذ پوشش بیمه‌ای به نرخ استاندارد یا نرخ متوسط می‌گردند. شرایط قرارداد بیمه نیز برای کنترل انتخاب نا درست به کار می‌رود. مثال‌های آن عبارت‌اند از شرط استثنای خودکشی در بیمه عمر و شرط مقدمات قبلی در بیمه عمور و زندگی. این شرایط بیمه به طور مفصل‌تری هنگام تجزیه و تحلیل قراردادهای بیمه‌ای خاص مورد بحث قرار می‌گیرد.

مقایسه بیمه و قمار

بیمه اغلب به غلط با قمار اشتباه می‌شود، در حالی که دو تفاوت اساسی بین آن‌ها وجود دارد؛ اول آنکه قمار یک ریسک سوداگرانه جدید به وجود می‌آورد، در حالی که بیمه روشی برای اداره یک ریسک خالص است که همواره وجود دارد. بنابراین، اگر شما ۳۰۰ دلار بر روی یک اسب مسابقه ای شرط بندی کنید یک ریسک سوداگرانه جدید به وجود آورده‌اید؛ اما اگر شما ۳۰۰ دلار برای بیمه آتش‌سوزی به یک بیمه‌گر بپردازید، در واقع ریسک آتش‌سوزی که وجود داشت را به بیمه‌گر منتقل کرده‌اید، و با انتقال ریسک، یک ریسک جدید به وجود نمی‌آید. دومین تفاوت آن است که قمار از لحاظ اجتماعی غیرمولد می‌باشد، زیرا برنده به هزینه بازنده درآمد کسب می‌کند. در مقابل، بیمه اغلب از لحاظ اجتماعی مولد شناخته می‌شود؛ زیرا نه بیمه‌گر و نه بیمه‌شده هیچ‌کدام در موقعیتی قرار نمی‌گیرند که سود یکی از طریق زیان دیگری باشد. بیمه‌گر و بیمه‌شده هردو در جلوگیری از بروز خسارت منافع مشترک دارند. هردو طرف در صورتی که خسارتی اتفاق نیفتد، بیمه‌شدگان را از لحاظ مالی به طور کلی یا جزئی به وضعیت قبل از حادثه باز می‌گرداند.

مقایسه بیمه و معاملات تأمینی (ایمن سازی و ریسک قیمت)

دو بخش اول، مفهوم معاملات تأمینی را مورد بحث قرار دادیم که به وسیله آن، ریسک از طریق قرارداد خرید یا فروش سلف به فرد سوداگری منتقل می‌شود. یک قرارداد بیمه البته شبیه معاملات تأمینی نسبت. گرچه هردو تکنیک از این نظر که ریسک به وسیله یک قرارداد مستقل می‌شود ریسک جدیدی ایجاد نمی‌شود باهم شباهت دارند، ولی تفاوت‌های اساسی زیر میان آن‌ها وجود دارند:

اول، یک قرارداد بیمه شامل انتقال ریسک قابل بیمه شدن می‌باشد؛ درحالی که روش معاملات تأمینی روشی است برای مدیریت ریسک‌هایی که از لحاظ فنی غیر قابل بیمه شدن هستند مانند حمایت در مقابل کاهش قیمت محصولات کشاورزی و مواد خام.

دوم، بیمه می‌تواند ریسک واقعی بیمه‌گر را از طریق کاربرد قانون اعداد بزرگ کاهش دهد؛ به طوری که هرچه تعداد موارد در معرض خطر افزایش پیدا کند، پیش‌بینی بیمه‌گر از خطرات آینده بهبود می‌یابد زیرا نوسانات نسبی خسارت واقعی از خسارت مورد انتظار کاهش می‌یابد.

بنابراین، بسیازی از معاملات بیمه‌ای ریسک واقعی را کاهش می‌دهند. برعکس، معاملات جبرانی در نوع خود فقط انتقال ریسک انجام می‌دهند نه کاهش ریسک. ریسک تغییرات معکوس قیمت به سوداگری انتقال می‌یابد که معتقد است به‌خاطر اطلاع و دانش بهترش نسبت به بازار برای او سودمند خواهد بود. بنابراین، ریسک انتقال می‌یابد نه کاهش؛ و پیش‌بینی خسارت معمولاً بر اساس قانون اعداد بزرگ نیست

انواع بیمه

بیمه می‌تواند به دو عنوان بیمه خصوصی و دولتی تقسیم‌بندی شود که بیمه خصوصی شامل بیمه عمر و زندگی، بیمه اموال و مسئولیت است. بیمه دولتی شامل بیمه تأمین اجتماعی و سایر طرح‌های بیمه دولتی است. بنابراین، انواع اصلی بیمه عبارت‌اند از خصوصی و دولتی که به شرح زیر دسته‌بندی می‌شوند:

الف) بیمه‌های خصوصی شامل:

۱. بیمه‌های اشخاص؛
۲. بیمه اموال و مسئولیت؛

ب) بیمه دولتی شامل:

۱. بیمه اجتماعی
۲. سایر بیمه‌های دولتی

الف) بیمه‌های خصوصی

۱- بیمه عمر: در پایان سال ۲۰۰۴ میلادی، ۱۱۷۹ بیمه‌گر عمر و زندگی در ایالات متحده مشغول به کار بوده‌اند. در بیمه‌نامه عمر، هنگامی که فرد بیمه شده می‌میرد، غرامت فوت به ذی‌نفع تعیین شده پرداخت می‌گردد. غرامت فوت برای هزینه‌های مراسم تدفین، صورتحساب‌های پزشکی بیمه نشده، مالیات‌های دولتی و سایر هزینه‌های دیگر پرداخت می‌شود. غرامت فوت

همچنین می‌تواند درآمدهای دوره‌ای برای اشخاص ذی‌نفع متوفی فراهم کند. به علاوه، بیمه‌گران عمر، طرح‌های بازنشستگی فردی و گروهی می‌فروشند که هزینه‌های پزشکی ناشی از بیماری با جراحی را پوشش می‌دهد. در نهایت بیمه‌گران عمر و زندگی طرح‌های ازکارافتادگی را ارائه می‌کنند که درآمد مستمری در طول دوره ازکارافتادگی پرداخت می‌کند.

۲- بیمه اموال و مسئولیت: در سال ۲۰۰۳ میلادی، ۲۷۴۹ بیمه‌گر اموال و مسئولیت در ایالات متحده مشغول فعالیت بوده‌اند. بیمه اموال خسارت صاحبان اموال را در مقابل ریسک و تخریب واقعی یا اموال شخصی را در مقابل خطرات متعدد مانند آتش‌سوزی، صاعقه، توفان یا ترندو پوشش می‌دهد.

بیمه مسئولیت، مسئولیت قانونی بیمه‌شده را که ناشی از خسارت وارده به اموال یا آسیب بدنی دیگران می‌باشد، پوشش می‌دهد. همچنین هزینه‌های دفاع قانونی نیز پرداخت می‌شود. بیمه اموال و مسئولیت را همچنین بیمه اموال و حوادث نیز نامیده‌اند. در عمل، بیمه‌گران غیر عمر نوعاً برای توضیح پوشش‌های مختلف بیمه‌ای و نتایج علمی آن اصطلاح بیمه اموال و حوادث را به کار می‌برند تا اموال و مسئولیت.

بیمه حوادث حوزه وسیعی از علم بیمه است که هرچه را که بیمه‌های آتش‌سوزی، باربری دریایی و زندگی پوشش نمی‌دهند، مورد پوشش قرار می‌دهد. رشته‌های مختلف بیمه حوادث شامل: اتومبیل، مسئولیت، دزدی و غارت، غرامت کار و بیمه زندگی می‌باشد. نمودار ۲-۳ انواع اصلی پوشش‌های اصول و حوادث را که امروزه فروخته می‌شود را نشان می‌دهد. انواع پوشش‌ها به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

۱. پوشش‌های رشته فردی؛

۲. پوشش‌های رشته بازرگانی؛

البته این بخش‌بندی کاملاً دقیق و صحیح نیست، زیرا برخی رشته‌ها همدیگر را پوشش می‌دهند و تکمیل می‌کنند. برای مثال، گرچه بیمه باربری دریایی یک رشته بازرگانی است، ولی برخی اموال شخصی مانند جواهرات گرانبها و جامه‌های خردار گرانقیمت را پوشش می‌دهد.

۱- پوشش‌های بیمه فردی: مربوط به پوشش‌هایی است که دارایی حقوقی و اموال شخصی افراد و خانواده‌ها با مسئولیت قانونی آن‌ها را پوشش می‌دهد. شاخه‌های اصلی رشته بیمه فردی شامل موارد زیر می‌گردد:

بیمه وسیله نقلیه شخصی که بیمه شده را در مقابل مسئولیت قانونی ناشی از حوادث وسیله نقلیه که منجر به خسارت یا مصدومیت دیگران می‌شود، پوشش می‌دهد. بیمه اتومبیل همچنین شامل بیمه خسارت فیزیکی خودروی بیمه شده یا خسارت ناشی از سرقت خودرو وی یا وایل آن یا سایر خطرات است.

نمایه ۲-۳ پوشش‌های بیمه اموال و حوادث

۱- رشته بیمه فردی: " بیمه وسایل نقلیه شخصی " بیمه منازل شخصی " بیمه مسئولیت حفاظت شخصی " بیمه دارندگان قایق "   ۲- رشته بازرگانی: " بیمه آتش‌سوزی و رشته‌های مرتبط " بیمه خطرات مضاعف بازرگانی " بیمه مسئولیت عمومی " بیمه فراغت کارکنان " بیمه خودرو بازرگانی " بیمه حوادث و بیماری " بیمه باربری دریایی " بیمه مسئولیت حرفه‌ای " بیمه ماشین‌آلات " تضمین‌های صداقت و امانتداری " بیمه جرم و جنایت " سایر رشته‌های مرتبط "

بیمه مالکان منازل: ساختمان و سایر بناهای مرتبط و همچنین اموال شخصی را در مقابل خسارت یا آسیب ناشی از خطرات متعدد شامل آتش‌سوزی، صاعقه، توفان یا ترنداد پوشش می‌دهد. این بیمه‌نامه همچنین شامل پوشش سرقت و بیمه مسئولیت فردی نیز می‌گردد. بیمه‌نامه مالکان در واقع یک بیمه‌نامه دو رشته‌ای است که طبق قوانین دولتی بیمه‌گر اجازه دارد نسبت به صدور بیمه‌نامه آتش‌سوزی و مسئولیت در یک بیمه‌نامه اقدام کند. برای نمونه، بیمه‌نامه‌های یادشده از یک تا ۱۰ میلیون دلار را شامل می‌شود.

بیمه صاحبان قایق: این بیمه‌نامه قایق‌های افراد و خانواده‌ها را پوشش می‌دهد. بیمه‌نامه دارندگان قایق ترکیبی است از یک بیمه‌نامه عمومی خسارت فیزیکی قایق و بیمه‌نامه مسئولیت و بیمه هزینه‌های پزشکی و دیگر پوشش‌ها.

۲- پوشش‌های بیمه‌های بازرگانی: مربوط به پوشش‌های اموال و حوادث موسسات بازرگانی، موسسات غیرانتفاعی و موسسات دولتی است. رشته‌های اصلی بیمه‌های بازرگانی عبارت‌اند از: بیمه آتش‌سوزی که خسارت‌های ناشی از آتش‌سوزی و صاعقه را پوشش می‌دهد و معمولاً به عنوان بخشی از بیمه‌نامه‌هایی مانن بیمه‌نامه مجموعه خطرات بازرگانی فروخته می‌شود. سایر رشته‌های مرتبط با آتش‌سوزی پوشش‌هایی است که معمولاً با بیمه‌نامه آتش‌سوزی خریداری می‌گردد مانند: طوفان، تگرگ، خرابکاری، خسارت‌های غیرمستقیم شامل خسارت درآمد شغلی، اجاره بها و هزینه‌های اضافی دیگر هم می‌تواند پوشش داشته باشد.

بیمه مجموعه خطرات بازرگانی: مجموعه بیمه‌نامه‌ای است که می‌تواند شامل بیمه اموال، بیمه مسئولیت عمومی، بیمه شکست ماشین‌آلات و بیمه جرم و جنایت باشد.

بیمه مسئولیت عمومی: مسئولیت قانونی بنگاه‌های تجاری و سایر سازمان‌ها را که باعث بروز خسارت اموال یا جراحت بدنی دیگران می‌شوند، پوشش می‌دهد.

بیمه جبران غرامت کارکنان: که کارکنان را در مقابل حوادث کاری یا بیماری پوشش می‌دهد. این بیمه‌نامه هزینه‌های پزشکی، غرامت قطع درآمد ناشی از کارافتادگی، غرامت توان بخشی و غرامت فوت را به وابستگان کارگری که در نتیجه مالکیت یا عملیات تجاری وسایل نقلیه به وجود می‌آید، پوشش می‌دهد. این بیمه‌نامه همچنین خسارت فیزیکی وارد به مورد بیمه را برای موارد خسارت یا زیان ناشی از تصادف، سرقت یا خطرات دیگر زیر پوشش قرار می‌دهد.

بیمه حمل‌ونقل زمینی: کالاهایی که از طریق زمینی حمل می‌شوند را تحت پوشش قرار می‌دهد و شامل واردات و صادرات، حمل‌ونقل داخلی و وسیله‌ها و امکانات حمل‌ونقل مانند خطوط لوله، تونل‌ها و پل‌ها می‌باشد. بیمه حمل‌ونقل زمینی همچنین اموال شخصی مانند هنرهای دستی، جواهرات و جامه‌های گرانبی‌قیمت را پوشش می‌دهد.

بیمه حمل‌ونقل دریایی: کشتی‌های دریایی و کالاهای آن‌ها را در مقابل خسارت یا زیان ناشی از خطرات دریا پوشش می‌دهد. قراردادهای بیمه دریایی همچنین مسئولیت قانونی فرستندگان کالا و مالکان آن‌ها را زیرپوشش قرار می‌دهد.

بیمه مسئولیت حرفه‌ای: سهل انگاری در معالجه، معالجه غلط با مسئولیت قانونی ناشی از اشتباه اساسی یا ترک عمل خاصی را در حرفه تخصصی زیر پوشش قرار می‌دهد. برای مثال، بیمه مسئولیت پزشکی، پزشکان و سایر افرادی که خدمات مراقبت‌های بهداشتی را ارائه می‌کنند در

مقابل مسئولیت ناشی از شرایط غیرمناسب مضر و یا جرح و صدمه به بیماران زیر پوشش قرار می‌دهد.

بیمه شکست ماشین‌آلات: که بیمه دیگ‌های بخار و ماشین‌آلات نیز نامیده می‌شود، یک رشته بسیار تخصصی است که خسارت ناشی از شکست اتفاقی وسایل و تجهیزات بیمه‌شده را زیر پوشش قرار می‌دهد. بعضی از این تجهیزات عبارت اند از: دیگ‌های بخار، تجهیزات گرمایش و سرمایش و تجهیزات تولید برق.

پوشش ضمانت: خسارت ناشی از نادرستی و خلافکاری با اعمال متقلبانه کارکنان مانند اختلاس و سرقت پول را پوشش می‌دهد. ضمانت‌نامه‌ها برای جبران پرداخت بدهی مالی در مواردی است که قرض گیرنده در انجام عملی که تعهد کرد، کوتاهی کند. مانند کوتاهی پیمانکاری در ساخت یک ساختمان در زمان تعیین شده.

بیمه جرم و جنایت: شامل پوشش خسارت وارده به اموال، پول و امنیت افراد در نتیجه اعمال خرابکاری، دزدی و کیف‌زنی و سایر اعمال تبه‌کارانه است.

سایر رشته‌های بازرگانی: شامل بیمه هواپیمایی که خسارت فیزیکی وارد به هواپیمای بیمه شده را پرداخت می‌کند و مسئولیت قانونی ناشی از مالکیت و عملیات هواپیمایی را پوشش می‌دهد.

بیمه اعتبار: که تولیدکنندگان و عمده فروشان را در مقابل خسارت عدم وصول مطالبات و حساب‌های دریافتنی زیر پوشش قرار می‌دهد.

بیمه تضمین مالی: که پرداخت اصل سود و اوراق قرضه‌ای که توسط بیمه‌شده صادر گردیده است را ضمانت می‌کند.

ب) بیمه‌های دولتی: در حال حاضر طرح‌های بیمه دولتی متعددی در جریان می‌باشد. بیمه دولتی به دو بخش بیمه‌های اجتماعی و سایر طرح‌های بیمه‌ای تقسیم می‌گردد.

بیمه‌های اجتماعی: طرح‌های بیمه اجتماعی طرح‌های بیمه دولتی‌اند که با مشخصات خاصی از سایر طرح‌های بیمه‌ای دولتی متمایز می‌شوند. این طرح‌ها از لحاظ مالی به طور کامل یا عمده توسط کمک‌های خیریه کارکنان، کارفرمایان یا هر دوی آن‌ها تأمین می‌شود و درجه اول توسط درآمد عمومی دولت اداره نمی‌گردد. کمک‌های یاد شده معمولاً به صندوق‌های خاصی اختصاص

می‌یابد و سپس مزایای مربوطه از سوی این صندوق پرداخت می‌گردد. علاوه بر آن، حق دریافت مزایای یاد شده معمولاً بدون در نظر گرفتن سوابق کمک‌هتی فرد دریافت‌کننده. دریافت‌ها و پرداخت‌های انجام شده عموماً در میان افراد ذی نفع بسته به سابقه درآمدی فرد متغیر است. به‌علاوه، اغلب طرح‌های بیمه‌های تأمین اجتماعی اجباری است و کارگران و کارمندان زیر پوشش، طبق قانون ملزم به پرداخت سهام خود و مشارکت در طرح‌های تأمین اجتماعی هستند. در نهایت، شرایط مورد نیاز برای انتخاب شدن و پیدا کردن حق استفاده از مزایای آن بیمه، دقیقاً توسط قانون موضوعه تعریف می‌شود که آن هم اشتغال به یک کار اداری در مقابل حقوق است. طرح‌های بیمه اجتماعی اساسی در ایالات متحده شامل موارد زیر است: بیمه از کارافتادگی و مستمری و کهولت سن، مراقبت پزشکی، بیمه بیکاری، جبران غرامت کارکنان، بیمه از کارافتادگی موقت اجباری، فعالیت‌های خدمات بازنشستگی سازمان راه‌آهن، خدمات بیمه بیکاری سازمان راه‌آهن.

بیمه سالخوردگان، بازماندگان و از کارافتادگی که همگی به طور معمول به عنوان بیمه‌های اجتماعی شناخته شده‌اند، یک طرح حفظ درآمد است که مزایای بازنشستگی و غرامت حادثه و غرامت از کارافتادگی را به افراد و خانواده‌های واجد شرایط پرداخت می‌کند. مراقبت‌های پزشکی یک قسمت از طرح‌های تأمین اجتماعی است که هزینه‌های پزشکی اکثر افراد دارای سن ۶۵ سال و بالاتر و افراد از کارافتاده خاصی که از ۶۵ سال بیشتر هستند را پوشش می‌دهد.

طرح‌های بیمه بیکاری مزایای نقدی هفتگی به کارگران واجد شرایط که بیکاری کوتاه‌مدت ناخواسته‌ای را تجربه می‌کنند، پرداخت می‌کند. مزایای بیکاری معمول دولتی پس از احراز برخی شرایط خاص معمولاً تا سقف ۲۶ هفته پرداخت می‌شود. مزایای تمدید شده نیز برای کارگران بیکاری که مزایای عادی خود را به اتمام رسانده‌اند، در دسترس است. چنانکه قبلاً گفتیم، بیمه غرامت کارگران آن‌های را در مقابل حوادث یا بیماری ناشی از کار پوشش می‌دهد. گرچه بیمه غرامت کارگران جزء بیمه‌های حوادث می‌باشد که توسط بیمه‌های خصوصی فروخته می‌شود، ولی این نوع بیمه همچنین به عنوان یک شکل مهم از بیمه‌های اجتماعی مطرح است.

به علاوه، بیم از کارافتادگی موقت اجباری که در ۵ ایالت وجود دارد، برای جاگزینی بخشی از دستمزدی که ممکن است در نتیجه از کارافتادگی غیرشغلی موقت از دست رفته باشد، فراهم گردیده است. طرح بازنشستگی راه‌آهن، مزایای بازنشستگی، مستمری بازماندگان و غرامت از کار

افتادگی را به کارگرانی که برخی شرایط خاص را داشته باشند، پرداخت می‌کند. در نهایت بیمه بیکاری راه‌آهن مزایای بیکاری و غرامت بیماری برای کارکنان راه‌آهن مزایای بیکاری و غرامت بیماری برای کارکنان راه‌آهن فراهم می‌کند.

سایر طرح‌های بیمه دولتی: سایر طرح‌های بیمه دولتی در دو سطح فدرال و ایالتی وجود دارد. البته این طرح‌ها ویژگی‌های خاصی که آن‌ها را از طرح‌های بیمه اجتماعی متمایز کند، ندارند. مهم‌ترین طرح‌های بیمه فدرال شامل سیستم بازنشستگی کارکنان فدرال، سیستم خدمات شهری، انواع طرح‌های بیمه عمر سربازان کهنسال، بیمه پس‌انداز دائمی، بیمه حساب‌های جاری و پس‌انداز در بانک‌های تجاری و موسسات پس‌انداز و وام، بیمه سیل فدرال، بیمه محصول و طرح‌های متعدد دیگر است.

طرح‌های بیمه دولتی همچنین در سطح ایالت نیز وجود دارد. این طرح‌ها شامل صندوق بیمه عمر ایالت ویسکانسین و صندوق بیمه اتومبیل مریلند است. به علاوه، صندوق‌های جبران غرامت انحصاری و رقابتی دیگری نیز در بسیاری از ایالت‌ها وجود دارد. در نهایت، بیشتر ایالت‌ها بیمه عمر و زندگی خاصی دارند که به کسانی که قابل بیمه شدن نیستند یا از لحاظ سلامتی در وضع غیراستانداردی قرار دارند، بیمه عمر و زندگی ارائه می‌کند